

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

BAKALÁŘSKÉ KOMBINOVANÉ STUDIUM

2016-2017

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Jarmila Jägermanová

**Bezpečnost provozu na pozemních komunikacích se zaměřením
na přestupky v dopravě a způsob jejich projednávání**

Praha 2017

Vedoucí bakalářské práce:

Mgr. Jiří Víšek

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

BACHELOR COMBINED (PART TIME) STUDIES

2016-2017

BACHELOR THESIS

Jarmila Jägermanová

**Traffic safety on roads with a focus on traffic offenses and way of
dealing with them**

Prague 2017

The Bachelor Thesis Work Supervisor:

Mgr. Jiří Víšek

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracovala samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpala, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne 10.02.2017

Jarmila Jägermanová

Poděkování

Děkuji vedoucímu práce Mgr. Jiřímu Víškovi za jeho činnost při vedení práce, jeho návrhy a připomínky.

Za projevenou podporu při psaní této práce Bc. Jitce Hanouskové.

Anotace

Bakalářská práce se ve své teoretické části zabývá přestupky v dopravě a způsob jejich projednávání. Největší pozornost je věnována přestupkům, které nejvíce ohrožují bezpečnost a plynulost silničního provozu, jako je řízení motorových vozidel po předchozím požití alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek. Vymezuje bodový systém a jeho vliv na nehodovost v České republice.

Klíčová slova

Alkohol, návyková látka, nehodovost, pozemní komunikace, přestupek, správní delikt.

Annotation

Bachelor's thesis in its theoretical part deals with traffic offenses and way of dealing with them. The greatest attention is given to offenses that most threaten the safety and smoothness of traffic, such as driving a motor vehicle after previous ingestion of alcoholic beverages or other addictive substances. Defines the point system and its role in accidents in the Czech Republic.

Keywords

Administrative offense, accidents, addictive substance, alcohol, offense, roads.

ÚVOD	9
1 PLATNÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA	11
1.1. Silniční doprava	11
1.2. Pravidla silničního provozu-právní úprava.....	11
1.3. Přestupky-právní úprava	12
1.4. Trestné činy účastníkůsilničního provozu-právní úprava.....	13
2 PŘESTUPEK - POJEM	14
2.1 Zásady řízení o přestupcích	15
2.1.1 Zásada legality	15
2.1.2 Zásada zákazu zneužití správního uvážení	16
2.1.3 Zásada ochrany dobré víry.....	16
2.1.4 Zásada materiální pravdy	16
2.1.5 Zásada dobré správy.....	16
2.1.6 Zásada zdvořilosti a slušnosti	17
2.1.7 Zásada rychlosti a procesní ekonomie	17
2.1.8 Zásada rovnosti postavení účastníků.....	17
2.1.9 Zásada oficiality	17
2.1.10 Zásada presumpce nevinny	17
2.1.11 Zásada in dubio pro reo	17
2.2 Odpovědnost za přestupek	18
2.3 Příslušnost k řízení o přestupku	19
3 ZPŮSOB PROJEDNÁVÁNÍ PŘESTUPKU V 1. STUPNI	21
3.1 Blokové řízení.....	21
3.2 Příkazní řízení	22
3.3 Správní řízení.....	25
4 SANKCE	30
4.1 Druhy a výměra sankcí	30
4.2 Osoba blízká	31
5 NEJČASTĚJŠÍ PŘESTUPKY PROTI BEZPEČNOSTI A PLYNULOSTI PROVOZU NA POZEMNÍCH KOMUNIKACÍCH	32
5.1 Řízení vozidla bez řidičského oprávnění	32
5.2 Vozidlo bez registrační značky.....	33

5.3	Překročení nejvyšší povolené rychlosti	34
5.4	Používání telefonu za jízdy	36
5.5	Řízení vozidla po požití alkoholického nápoje nebo jiné návykové látky	37
5.6	Způsobení dopravní nehody.....	40
6	SPRÁVNÍ DELIKT PROVOZOVATELE VOZIDLA.....	42
7	BODOVÝ SYSTÉM	45
8	STATISTIKA NEHODOVOSTI.....	48
	ZÁVĚR	51
	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	53
	SEZNAM TABULEK, GRAFŮ.....	56

ÚVOD

Žijeme v době, kdy je doprava běžnou a důležitou součástí našeho života, zasahuje do oblastí našeho života a plní důležitou roli. Na řidiče a provozovatele motorových vozidel jsou kladeny stále se zvyšující nároky, od zdravotní a odborné způsobilosti přes vnímavost a soustředění až po dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích. Se vzrůstajícím počtem motorových vozidel, a hlavně osob oprávněných k jejich řízení vzrůstají také nároky na bezpečnost na našich silnicích. Z toho důvodu je nutné striktně dodržovat pravidla silničního provozu, neboť v důsledku jejich porušení denně dochází ke škodám na majetku, zdraví a v neposlední řadě na lidských životech. Přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích jsou již řadu let na prvním místě jako nejčastěji páchané protiprávní jednání. Řidiči se jich ve velké míře dopouští z vědomé nedbalosti, přičemž spoléhají na skutečnost, že nebudou přistiženi při jejich konání a následně jim nebude za toto protiprávní jednání vyměřena sankce. Menší počet dopravních přestupků také zapříčiňuje účast osob v silničním provozu s nedostatečnou nebo s žádnou znalostí pravidel provozu na silnicích, neboť na silnicích nejsou pouze jen řidiči, ale stává se jím také chodec či cyklista. Bezpečnost silničního provozu je celospolečenský problém, neustále se hledá řešení, které by omezilo přibývající nehodovost na největší možnou míru a selhávání člověka, řidiče.

Bakalářská práce se zabývá přestupky v dopravě a způsob jejich projednávání. Největší pozornost je věnována přestupkům, které nejvíce ohrožují bezpečnost a plynulost silničního provozu, jako je řízení motorových vozidel po předchozím požití alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek. Vymezuje bodový systém a jeho vliv na nehodovost v České republice.

Cílem bakalářské práce je charakteristika přestupkového řízení v silniční dopravě a jeho následné zhodnocení z pohledu efektivnosti a finančního dopadu na zvolenou oblast, popis problematiky přestupkového řízení v silniční dopravě z teoretického hlediska dle platné právní legislativy, způsob projednávání přestupků a postup správního orgánu při projednávání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích tak, aby tato tematika byla snadno srozumitelná pro tu část veřejnosti,

která o předmětnou oblast projevuje zájem. Vzhledem ke skutečnosti, že podstatnou část přestupků v silniční dopravě tvoří dopravní nehody, je nutno zaměřit se i na dopravní nehodovost v České republice a na vývoj přestupkového práva.

1 PLATNÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA

1.1.SILNIČNÍ DOPRAVA

Silniční doprava je druh dopravy, která je uskutečňována různými dopravními prostředky, ať už motorovými nebo nemotorovými vozidly na pozemních komunikacích, silnicích, které slouží k přepravě osob, věcí nebo zvířat. Silniční doprava není bezpečná doprava. Dochází při ní k častým dopravním nehodám, ke škodám na majetku, životech a zdraví lidí. Z toho důvodu byla potřeba upravit pravidla pro provoz vozidel na pozemních komunikacích tak, aby se co možná nejvíce předešlo dopravním nehodám a s co nejmenšími dopady pro společnost. Z toho důvodu jsou podmínky provozu na pozemních komunikacích upraveny zvláštními zákony. Za porušení zákona jsou pak stanoveny sankce a postihy, jejichž úkolem je odradit účastníky silničního provozu od porušování pravidel a dále pak potrestat viníky za již spáchaný přestupek či trestný čin.

1.2.PRAVIDLA SILNIČNÍHO PROVOZU-PRÁVNÍ ÚPRAVA

V současné době upravuje pravidla silničního provozu zákon č. 361/2000 Sb., ze dne 14. září 2000 o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů ve znění pozdějších předpisů (zákon o silničním provozu), k jehož poslední novelizaci došlo zákonem č. 298/2016 Sb. s platností od 19.09.2016 do 30.06.2017, kdy od 01.07.2017 bude další novelizace zákona.

Provoz na pozemních komunikacích je upraven předpisy, ale také je zákonem stanoveno, za jakých podmínek se mohou na pozemních komunikacích vozidla provozovat, což je upraveno zákonem č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. Tento zákon dále upravuje schvalování vozidel, jejich registraci, dovoz ze zahraničí atd. Vozidlo na pozemní komunikaci musí dále plnit dvě základní podmínky a to, pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, což upravuje zákon

č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla) a dále mít platnou technickou kontrolu, což je dáno v zákoně č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

1.3. PŘESTUPKY-PRÁVNÍ ÚPRAVA

Přestupkové právo není právem kodifikovaným a jeho úprava je obsažena ve velkém množství správních předpisů.¹ Řízení o přestupku je zvláštním druhem řízení správního, které je obecně upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Základní zákonem přestupkového práva obecně je zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších právních předpisů, účinný od 01.07.1990 (dále jen „přestupkový zákon“). Přestupkový zákon je ve vztahu ke správnímu řádu založen na principech speciality a subsidiarity, kdy přestupkový zákon je ve vztahu ke správnímu řádu předpisem speciálním. Speciální úprava spočívá nejen v tom, že přestupkový zákon některé procesní otázky upravuje jinak než správní řád (např. přesné vymezení účastníků řízení, podmínky pro postoupení věci, důvody zastavení řízení, pravidla pro hrazení nákladů řízení), ale především upravuje specifické otázky přestupkového řízení, které správní řád pro jejich specifickou neřeší (např. řešení ve společném řízení, činnost správního orgánu v různých fázích řízení). Jelikož ale přestupkový zákon neupravuje některé procesní otázky (např. lhůta pro vydání rozhodnutí, vyloučení z řízení, zastupování účastníků řízení, důkazní prostředky, nahlížení do spisu aj.), postupuje správní orgán v řízení o přestupcích na základě subsidiarity podle správního řádu.

¹ŠODKOVÁ, K. *Charakteristika přestupků na úseku silniční dopravy* Brno, 2011. Bakalářská práce. Právnická fakulta Masarykovy univerzity. Vedoucí bakalářské práce: JUDr. Jana Jurníková, Ph.D. Dostupné z: http://is.muni.cz/th/43252/pravf_b/

1.4.TRESTNÉ ČINY ÚČASTNÍKŮ SILNIČNÍHO PROVOZU- PRÁVNÍ ÚPRAVA

Společensky nebezpečné a závažné porušení předpisů v silničním provozu, které není přestupkem a ani správním deliktem, a které naplňuje skutkovou podstatu trestného činu nebo přečinu, upravuje zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, účinný od 1. 1. 2010. Trestní zákoník ve své zvláštní části upravuje jednotlivé trestné činy, přečiny a jejich skutkové podstaty.

2 PŘESTUPEK - POJEM

„Přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně, nejde-li o jiný správní delikt postižitelný podle zvláštních právních předpisů anebo o trestný čin“²

Takto definuje přestupek přestupkový zákon. Obecně lze konstatovat, že se jedná o určité jednání konkrétní osoby, pokud naplňuje současně všechny obecné (jsou společné pro všechny přestupky a musí být naplněny u každého přestupku) a typové (charakterizují a odlišují jednotlivé skutkové podstaty přestupku) znaky stanovené přestupkovým zákonem nebo jiným speciálním zákonem. Tato definice je založena na materiálně – formálním pojetí přestupků a je vymezena jak pozitivně, kdy jsou konkrétně stanoveny jednotlivé znaky přestupku, tak negativně, což je vyjádřeno slovem „nejde-li o“, když současně tato záporná definice stanovuje, že přestupky jsou jakousi „zbytkovou kategorií“ po vyloučení jiných správních deliktů a trestných činů z této skupiny. Pozitivním vymezením je stanoveno, že musí jít o jednání vykazující společenskou škodlivost, která je stanovena zákonem. Pojem dopravní přestupek v našem právním řádu nenalezneme, v literatuře je uváděn jako synonymum pojmu přestupek proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu.³ Přestupky na úseku silniční dopravy upravuje § 23 zákona o přestupcích a § 125c zákona o provozu na pozemních komunikacích.

Zde je rovněž nutno zmínit, jaké jednání naopak není přestupkem. Jedná se o jednání v nutné obraně, krajní nouzi a jednání na příkaz.

Nutnou obranou je takové jednání, kterým určitá osoba odvrací přímo hrozící nebo trvající útok jiné osoby (ze strany útočnicka se musí jednat o úmyslné jednání, obrana nesmí být předčasná nebo následná, po skončení útoku) na zájem chráněný zákonem (např. na majetek, život, zdraví), a to přiměřeným způsobem. K jednání v nutné obraně je pak oprávněn každý a nejenom ten, kdo je útokem sám ohrožen.

² Zákon č.200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších právních předpisů (přestupkový zákon). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1990, částka 35, s.810. Dostupné z: [http://aplikace.mvcr.cz/sbirka/1990/sb035-90%20\(1\).pdf](http://aplikace.mvcr.cz/sbirka/1990/sb035-90%20(1).pdf)

³ KUČEROVÁ, H. Dopravní přestupky v praxi po změnách účinných od 1. 7. 2006. Praha: Nakladatelství Linde Praha, a. s., 2006. s. 32. ISBN 80-7201-613-X

Krajní nouzí je pak jednání, kterým určitá osoba odvrací nebezpečí přímo hrozící zájmu chráněného zákonem, kdy toto musí být skutečné, hrozit bezprostředně a přímo, pokud takovým jednáním nebyl způsoben zřejmě stejně závažný následek než ten, který hrozil, a konkrétní nebezpečí nebylo možné v dané situaci odvrátit jinak. V krajní nouzi pak může jednat každý a nejenom ten, jehož se nebezpečí týká.

Jednání na příkaz je porušení povinnosti uložené právnické osobě. Vzhledem k tomu, že za přešupek může být odpovědná pouze fyzická osoba, je v jednání na příkaz odpovědný ten, který dal příkaz k jednání a nikoliv ten, kdo příkaz splnil.

2.1 ZÁSADY ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH

Přestupkové řízení je zvláštním druhem správního řízení a je to souhrn právních norem, které vymezují postavení subjektů a jejich práva a povinnosti. Prostřednictvím jich se řídí proces projednávání přešupků. Platí zde zásady obecného správního řízení, které jsou modifikovány přešupkovým zákonem a současně platné u přešupkového řízení podle zvláštních zákonů.⁴ Tyto zásady se navzájem prolínají.

2.1.1 ZÁSADA LEGALITY

Je považována za nejdůležitější zásadu. Průběh řízení o přešupku, včetně rozhodnutí musí být dle platných zákonů a právních předpisů. Jen zákon může definovat znaky přešupku a k němu stanovit příslušnou sankci. Tato zásada se pojí s principem právní jistoty, neboť každý musí předem vědět, jaká jednání jsou trestná, aby tomu mohl přizpůsobit své chování. Zákon by ovšem neměl formulovat skutkové podstaty obecně ani striktně. Měl by být formulován, aby všichni mohli předvídat důsledky svého jednání.⁵

⁴ ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Přestupkové řízení: praktická právnická příručka*. 11. vydání. Praha: Nakladatelství Linde, 2009. s. 28. ISBN 978-80-7201-765-2

⁵ JEMELKA L, VETEŠNÍK. P. *Zákon o přešupcích a přešupkové řízení. Komentář*. 2.vydání. Praha: C.H.Beck, 2013. s.33-34. ISBN: 978-80-7400-501-5

2.1.2 ZÁSADA ZÁKAZU ZNEUŽITÍ SPRÁVNÍHO UVÁŽENÍ

Správní orgán je při výkladu neurčitých právních pojmů vázán zákonem. Při ukládání sankcí musí správní orgán rovněž vzít v úvahu princip individualizace, spravedlnosti a přiměřenosti.⁶ Správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, ke kterým je zákonem zmocněn, a tudíž nemůže zneužívat institut správního uvážení.⁷

2.1.3 ZÁSADA OCHRANY DOBRÉ VÍRY

Správní orgán nemůže zasahovat do právních poměrů subjektů více, než je to nezbytně nutné, a to jen za podmínek, které stanoví zákon. Musí chránit zájmy nabyté v dobré víře. Dobré víry se nemůže dovolávat ta osoba, pokud zájmy a práva nejsou v souladu se zákonem nebo jsou v rozporu s dobrými mravy nebo veřejným zájmem.⁸

2.1.4 ZÁSADA MATERIÁLNÍ PRAVDY

Správní orgán je povinen zajistit potřebné podklady pro vydání rozhodnutí. Rozhodnutí musí vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Musí dát příležitost účastníkům řízení, aby se k podkladům pro vydání rozhodnutí vyjádřili. Správní orgán musí volit takové prostředky, aby byl zjištěn skutečný stav věci rychle a hospodárně.

2.1.5 ZÁSADA DOBRÉ SPRÁVY

Správní orgány vzájemně spolupracují a mají oznamovací povinnost. Je jim uložena povinnost dát do vzájemného souladu všechny postupy, které probíhají současně a souvisejí s právy nebo povinnostmi dotčené osoby.⁹

⁶ JEMELKA L, VETEŠNÍK P. *Zákon o přestupcích a přestupkové řízení. Komentář*. 2.vydání. Praha: C.H. Beck, 2013. S 506-507. ISBN: 978-80-7400-501-5

⁷ ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Přestupkové řízení: praktická právníká příručka*. 11. vydání. Praha: Nakladatelství Linde, 2009. s. 29. ISBN 978-80-7201-765-2

⁸ ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Přestupkové řízení: praktická právníká příručka*. 11. vydání. Praha: Nakladatelství Linde, 2009. s. 29. ISBN 978-80-7201-765-2

⁹ ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Přestupkové řízení: praktická právníká příručka*. 11. vydání. Praha: Nakladatelství Linde, 2009. s. 31. ISBN 978-80-7201-765-2

2.1.6 ZÁSADA ZDVOŘILOSTI A SLUŠNOSTI

Veřejná správa je chápána jako služba veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly ve veřejné správě, se musí chovat k dotčeným osobám slušně a zdvořile podle zásad dobrého chování. Musí vycházet dotčeným osobám vstříc.

2.1.7 ZÁSADA RYCHLOSTI A PROCESNÍ EKONOMIE

Správní orgán má povinnost vyřizovat případy bez zbytečných průtahů tak, aby bylo rozhodnuto v zákonné lhůtě. Lhůty jsou stanoveny ve správním řádu. V jednoduchých případech, kdy je zjištěn skutečný stav věci a není pochyb o tom, že se obviněný přestupku dopustil, správní orgán rozhoduje bezodkladně. Využije k tomu blokové řízení nebo příkazní řízení. Princip hospodárnosti se zakládá na skutečnostech, že správní orgán povede řízení tak, aby nevznikaly zbytečné náklady.

2.1.8 ZÁSADA ROVNOSTI POSTAVENÍ ÚČASTNÍKŮ

Dotčené osob mají ve správním řízení rovné postavení. Nejedná se o absolutní rovnost. Správní řád určuje účastníky řízení, kteří jsou hlavní a vedlejší. Správní orgán postupuje vůči účastníkům nestranně.

2.1.9 ZÁSADA OFICIALITY

Tato zásada stanovuje, že se přestupky zpravidla projednávají z úřední povinnosti. Výjimkou jsou ty přestupky, které jsou tzv. návrhové.

2.1.10 ZÁSADA PRESUMPCE NEVINY

Na osobu, která je obviněna z přestupku, se hledí jako by byla nevinná, pokud jí nebyla rozhodnutím vyslovena vina. Ve správním řízení musí orgán k osobě přistupovat nestranně, nesmí s ní jednat jako s pachatelem. Vinu musí prokázat správní orgán, nikoli osoba obviněná z přestupku.

2.1.11 ZÁSADA IN DUBIO PRO REO

Navazuje na zásadu presumpce nevinny. Vyjadřuje skutečnost, že při přestupkovém řízení v pochybnostech správní orgán musí postupovat ve prospěch obviněného.

2.2 ODPOVĚDNOST ZA PŘESTUPEK

Při určení odpovědnosti je nutno vycházet z určení těchto základních znaků:

- protiprávní jednání uvedené v přestupkovém zákoně nebo jiném zákoně, se kterým je spojena hrozba sankcí a které projednává správní orgán;
- zaviněné protiprávní jednání i z nedbalosti, pokud není stanoveno úmyslné zavinění¹⁰.

Pachatel, který jedná s přímým úmyslem, ví, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem a také takovýto následek skutečně vyvolat chce, a pokud pachatel jedná s nepřímým úmyslem, ví, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem, a pro případ, že se tak stane je s takovýmto následkem srozuměn.¹¹

V případě vědomé nedbalosti pachatel ví, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit chráněný zájem, ale bez přiměřeného důvodu spoléhá na to, že se tak nestane a v případě nevědomé nedbalosti pachatel neví, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit chráněný zájem, ačkoliv o tom vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět mohl a měl.¹²

Zákon o přestupcích říká, že „*k odpovědnosti za přestupek postačuje zavinění z nedbalosti, pokud nestanoví zákon výslovně, že je potřeba zavinění úmyslného*“.¹³

Za přestupek není odpovědný ten, kdo v době spáchání nedovršil patnáctý rok svého věku a ten, kdo pro duševní poruchu nemohl rozpoznat, že jde o porušení nebo ohrožení zájmu společnosti nebo nemohl ovládat své jednání. Odpovědnosti se však nezbujuje

¹⁰ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Přestupkové řízení: praktická právnícká příručka*. 11. vydání. Praha: Nakladatelství Linde, 2009. s. 26. ISBN 978-80-7201-765-2

¹¹ Zákon č.200/1990 Sb., o přestupcích, § 4

¹² Zákon č.200/1990 Sb., o přestupcích, § 4

¹³ Zákon č.200/1990 Sb., o přestupcích, § 3

ten, který se do stavu nepříčetnosti přivede sám, požitím alkoholu nebo užitím návykové látky.¹⁴

2.3 PŘÍSLUŠNOST K ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

Řízení o přestupku je oprávněn a povinen provést příslušný správní orgán, kterému konkrétní příslušnost stanoví zákon. Správní orgán se tak nemůže své příslušnosti zbavit, přenést ji na jiný orgán nebo na sebe vztáhnout projednání přestupku, který náleží do působnosti jiného správního orgánu, pokud to zákon výslovně nedovoluje. Příslušnost správního orgánu je pak věcná, místní, funkční, časová a osobní.

Věcná příslušnost určuje, který správní orgán (druh a stupeň správního orgánu) bude projednávat přestupek v 1. stupni. Věcně příslušné správní orgány k projednání přestupků jsou např. obecní úřady nebo zvláštní orgány obce, obecní úřady obce s rozšířenou působností, Policie České republiky, jiné správní orgány (např. úřady práce, celní úřady aj.). Věcná příslušnost je závazná nejen pro správní orgány, ale i pro účastníky řízení. Správní orgán ji musí dodržovat a dojde-li mu podání, o němž není příslušný rozhodnout, postoupí věc neodkladně usnesením příslušnému správnímu orgánu. Spory o věcnou příslušnost řeší nadřízený správní orgán.¹⁵

Místní příslušnost určuje, který z věcně příslušných správních orgánů je k řízení příslušný, s ohledem na jeho obvod územní působnosti. Místní příslušnost se prioritně řídí místem spáchání přestupku. Přestupek tedy projednává správní orgán, v jehož obvodu byl přestupek spáchán. Pokud je více místně příslušných správních orgánů, řízení o přestupku se vede u správního orgánu, který zahájil řízení jako první. Místně příslušný orgán může za účelem usnadnění projednání přestupku nebo z jiného důležitého důvodu postoupit věc jinému příslušnému orgánu, v jehož obvodu se pachatel zdržuje nebo pracuje.

¹⁴ Zákon č.200/1990 Sb., o přestupcích, § 5

¹⁵ ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Přestupkové řízení: praktická právnícká příručka*. 11. vydání. Praha: Nakladatelství Linde, 2009. s. 36. ISBN 978-80-7201-765-2

Přestupek, který byl spáchán na cizím státním území občanem České republiky, který má trvalý pobyt na území ČR, projedná správní orgán, v jehož obvodu má pachatel nebo měl naposledy trvalý pobyt.¹⁶ Místně příslušný správní orgán může k ulehčení projednání přestupku věc postoupit i bez souhlasu účastníků řízení jinému správnímu orgánu, v jehož působnosti pachatel pracuje nebo se zdržuje.¹⁷

Funkční působnost určuje, který z orgánů věcně a místně příslušné obce je k řízení o přestupku příslušný. Přestupkový zákon pak za orgány funkčně příslušné určuje obecní úřady nebo zvláštní orgány obcí.

Časová působnost přestupkového zákona je pak posuzována v případě, kdy byl přestupek spáchán za účinnosti „starého“ zákona, ale rozhoduje se o něm v době účinnosti „nového“ zákona. Právní úprava časové působnosti vychází ze zákazu retroaktivity přestupkového zákona. I zde však platí dvě výjimky, kdy v řízení o přestupku lze vždy uložit pouze takový druh trestu, který lze uložit podle zákona účinného v době rozhodování o přestupku; o ochranném opatření se rovněž rozhoduje podle zákona účinného v době, kdy se o ochranném opatření rozhoduje.

Osobní působnost přestupkového zákona pak specifikuje osoby, jejichž jednání mající znaky přestupku nelze jako přestupce projednat. Jedná se o osoby, které používají imunit a výsad podle zákona nebo mezinárodního práva; prezidenta republiky; soudce Ústavního soudu. Současně přestupkový zákon specifikuje i osoby, které se mohou rozhodnout, zda bude přestupek projednáván v přestupkovém, disciplinárním či kárném řízení (poslanec nebo senátor Parlamentu ČR, soudci). Poslední skupinou jsou pak osoby, jejichž přestupky se podle přestupkového zákona neprojednávají (příslušníci vězeňské služby ČR, příslušníci BIS, příslušníci PČR, podléhající vojenské kázeňské pravomoci a které se dopustily přestupku během výkonu trestu odnětí svobody).

¹⁶ Zákon č.200/1990 Sb., o přestupcích, § 55 odst. 2

¹⁷ Zákon č.200/1990 Sb., o přestupcích, § 55 odst. 3

3 ZPŮSOB PROJEDNÁVÁNÍ PŘESTUPKU V 1. STUPNI

Řízení o přestupcích se koná ve správním řízení, které je definováno legální definicí obsaženou v ustanovení § 9 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád: „*Správní řízení je postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá.*“¹⁸

Na řízení o přestupku se vztahuje princip legality, na základě je projednání přestupku příslušným správním orgánem nejenom jeho oprávněním, ale i povinností.

Podkladem pro projednání přestupku je nejčastěji postoupení oznámení o přestupku orgánem činným v trestním řízení (Policie ČR), který neshledal ve skutku trestný čin nebo přečin. Správní orgán musí zejména posoudit, zda došlé oznámení odůvodňuje zahájení řízení a zda naopak neobsahuje okolnosti vylučující projednání.

Správní orgán má možnost před zahájením řízení pozvat podezřelého k podání vysvětlení, především za účelem prověření došlého oznámení. Každý občan má pak povinnost podat správnímu orgánu na výzvu nezbytné vysvětlení. Toto může odepřít pouze ten, komu by tím hrozilo nebezpečí postihu za přestupek, přečin nebo trestný čin, nebo by takové nebezpečí hrozilo osobě blízké, případně pokud by podáním vysvětlení bylo porušeno zákonem chráněné tajemství nebo zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti.

3.1 BLOKOVÉ ŘÍZENÍ

Blokové řízení je zjednodušeným a zkráceným přestupkovým řízením, které se vyznačuje zejména rychlostí jednání, menší administrativní náročností a ve většině případů bezprostředním účinkem na pachatele. Přestupek lze projednat uložením

¹⁸ Zákon č.500/2004 Sb., správní řád: In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2004, částka 174, s.9783. Dostupné z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka/2004/sb174-04.pdf>

blokové pokuty, jestliže byl přestupek spolehlivě zjištěn a nepostačí v tomto případě domluva a pachatel je ochoten pokutu zaplatit. Proti blokové pokutě se nelze odvolat. Pokuty jsou oprávněny ukládat a vybírat správní orgány, které projednávají přestupky a osoby, které byly k tomuto úkonu pověřeny. V blokovém řízení nelze projednat stále se opakující přestupek z důvodu toho, že se za něj ukládá vyšší sankce. U přestupků v dopravě je pak zákonem o silničním provozu taxativně vymezeno, za které skutkové podstaty lze věc uložit blokovou pokutu. Ve většině případů se jedná o přestupky s nižší společenskou nebezpečností.

Jako příklad uvádím uložení blokové pokuty ve věci dopravní nehody za předpokladu, že se k řízení o přestupku nepřipojil poškozený s nárokem na náhradu vzniklé škody (ve většině případů je škoda hrazena příslušnou pojišťovnou). Podezřelý ze zavinění dopravní nehody je tak předvolán k podání vysvětlení, kdy do protokolu o podání vysvětlení uvedl, že k dopravní nehodě došlo z důvodu přehlídnutí motocyklu, který jel za dodávkou a při vjezdu do křižovatky podezřelý tento motocykl vůbec neviděl. Svou vinu přiznal a tím se dopustil přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu v příčinné souvislosti s porušením ustanovení § 4 písm. a), § 4 písm. b) a § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu. V souladu s ustanovením § 125c, odst. 6 písm. c) zákona o silničním provozu mu byla uložena bloková pokuta ve výši 2 500,- Kč.

3.2 PŘÍKAZNÍ ŘÍZENÍ

Stejně jako blokové, tak i příkazní řízení je zjednodušeným a zkráceným přestupkovým řízením. Na rozdíl od blokového je však náročnější na formálnost a administrativu. Správní orgán, pokud nemá pochybnosti o tom, že se obviněný přestupku dopustil, může tak vydat příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty. Příkaz nelze vydat osobě, u které je omezena svéprávnost.

Příkaz je zvláštním druhem rozhodnutí o přestupku. Z tohoto důvodu obsahuje stejné formální i obsahové náležitosti jako rozhodnutí kromě výrokové části ve věci uložení

povinnosti nahradit náklady řízení (tuto část příkaz neobsahuje). Příkaz se vydává v písemné formě a doručuje se do vlastních rukou obviněného. Proti příkazu je řádným opravným prostředkem odpor, o kterém se nerozhoduje a nevede se o něm žádné řízení. Jeho včasným podáním se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení nařízením konání ústního jednání o přestupku. V následném rozhodování se správní orgán řídí zásadou „zákaz reformatio in peius“ (zákaz změny k horšímu), což v praxi znamená, že nelze obviněnému uložit vyšší sankci, než jaká mu byla uložena v příkazu.

Jako příklad uvádím uložení sankce – pokuty v příkazním řízení, a to za nedodržení nejvyšší povolené rychlosti v obci, kdy řidič neměl při řízení u sebe zákonem stanovené doklady. Řidič vozidla, dle oznámení přestupku od Policie ČR, odboru služby dopravní policie, která prováděla dohled nad BESIP se zaměřením na dodržování předepsané rychlosti v obci, kdy je předepsaná nejvyšší dovolená rychlost 50 km.h⁻¹, jel osobním vozidlem tovární značky BMW, kdy mu byla naměřena rychlost 64 km.h⁻¹, po odečtu odchylky přístroje je rychlost 61 km.h⁻¹. Po zastavení vozidla byl řidič vyzván k předložení dokladů potřebných pro provoz a řízení vozidla. Řidič uvedl, že u sebe nemá žádné doklady totožnosti a ani doklady od vozidla. Obviněný se v tomto případě neřídil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu („V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹“) a dopustil se tak přestupku podle ustanovení § 125 c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu („*Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h⁻¹ nebo mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹*“¹⁹). Dále podle ustanovení § 6 odst. 8 písm. b) zákona o silničním provozu řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe osvědčení o registraci vozidla podle zvláštního právního předpisu (zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění

¹⁹ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000, částka 98. Dostupné z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka/2000/sb098-00.pdf>

zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a vyhlášky č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů). Podle ustanovení § 6 odst. 8 písm. c) zákona o silničním provozu řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe doklad prokazující pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla podle zvláštního právního předpisu (zákona č. 168/1999 Sb., zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, ve znění pozdějších předpisů). Z platné právní úpravy tedy vyplývá, že řidič motorového vozidla musí mít při řízení u sebe řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a doklad prokazující pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. V době předmětné kontroly hlídkou PČR obviněný, jako řidič shora uvedeného vozidla, u sebe neměl požadované doklady, konkrétně řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a doklad prokazující pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. Obviněný tuto skutečnost ani nepopíral. Proto není pochyb o tom, že obviněný svým jednáním naplnil zákonné znaky přestupku proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu (*„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.“*²⁰). Materiální znak je dán stupněm nebezpečnosti protiprávního jednání pro chráněné zájmy, přičemž je postaven na odlišném, resp. menším stupni společenské nebezpečnosti než trestné činy. Materiální znak byl naplněn tím, že obviněný nepředložil řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a doklad prokazující pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, ačkoliv mohl a měl vědět, že jeho jednání je v rozporu se zákonem. Při rozhodování o druhu sankce a její výměry Městský úřad zhodnotil zákonná kritéria stanovená ustanovením § 12 odst. 1 a 2 zákona o přestupcích, zejména pak závažnost přestupku, která je hlavním kritériem a je zákonem o přestupcích obecně vyjádřena v druhu a výši sankce. V tomto případě za přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. a § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu uloží za přestupek pokuta od 1 500 Kč do 2 500 Kč. Městský úřad vzal v úvahu okolnosti,

²⁰ Zákon č. 361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 123c, odst. 1, písm. k)

za nichž byl přestupek spáchán a způsob spáchání přestupku. Městský úřad přihlédl k tomu, že vozidlu byla v obci, kde je povolena maximální rychlost 50 km.h⁻¹, naměřena rychlost 64 km.h⁻¹ po odečtu tolerance 61 km.h⁻¹. Obviněný při řízení shora uvedeného vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci po odečtení radarové tolerance o 11 km.h⁻¹, tedy ve výši blíže k horní hranici rychlosti, která je pro danou skutkovou podstatu vymezena zákonem. Tím naplnil jak formální (zaviněné protiprávní jednání – překročení rychlosti o méně než 20 km.h⁻¹) i materiální (ohrozil zájem společnosti – bezpečnost provozu na pozemní komunikaci rychlou jízdou) znaky přestupku. V době předmětné kontroly hlídkou PČR obviněný, jako řidič shora uvedeného motorového vozidla u sebe neměl požadované doklady, konkrétně řidičský průkaz, osvědčení o registraci vozidla a doklad prokazující pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla. Materiální znak byl naplněn tím, že obviněný nepředložil potřebné doklady, ačkoliv mohl a měl vědět, že jeho jednání je v rozporu se zákonem.

Vzhledem k tomu, že věc přestupku byla spolehlivě zjištěna, mohl správní orgán rozhodnout v příkazním řízení bez konání ústního jednání.

3.3 SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

Pokud správní orgán nevyřeší přestupek blokovou pokutou nebo příkazem, pokračuje dále správním řízením a úkony před zahájením správního řízení.

Podání vysvětlení

Podání vysvětlení patří mezi úkony před zahájením správního řízení, které správní orgán může požadovat od osob, které by mohly přispět k objasnění přestupku. Vysvětlení může požadovat správní orgán jen tehdy, nelze-li skutečnosti zjistit jiným úředním postupem. Vysvětlení může osoba odmítnout, pokud by hrozilo nebezpečí postihu osobě blízké. V případě, že se osoba bez omluvy nedostaví k podání vysvětlení, může jí být uložena pořádková pokuta až do výše 5 000,- Kč. Pořádková pokuta je příjmem obce.

Předvedení

Dalším úkonem před zahájením správního řízení je institut předvedení, v případě, že se účastník nebo svědek bez náležité omluvy nedostaví na předvolání k podání vysvětlení. Správní orgán vydá písemné usnesení, které je doručeno orgánům zajišťujícím předvedení, což je Policie České republiky, Obecní policie, Městská policie anebo jiný ozbrojený orgán.

Úřední záznam o podání vysvětlení

O podaném vysvětlení se sepiše úřední záznam o podání vysvětlení, ve kterém jsou identifikace osoby podávající vysvětlení, dále skutečnosti, které osoba vypověděla a identifikace osoby, která úřední záznam sepisovala. Záznam není možno použít jako důkazní prostředek, protože byl sepsán před zahájením správního řízení. Na základě skutečností uvedených v úředním záznamu o podání vysvětlení může správní orgán věc postoupit jinému místně příslušnému orgánu, nebo věc odložit.

Odložení

Podle § 66 odst. 1 osoba:

- požívá výsad a imunit
- v době spáchání nedovršila patnáctý rok věku anebo trpěla duševní chorobou a nemohla rozpoznat, že svým jednáním porušuje zákon
- zemřela

Podle § 66 odst. 2:

jestliže sankce, která by byla uložena, je bezvýznamná proti sankci, která by byla uložena za jiný trestný čin.

Podle § 66 odst. 3:

- došlé oznámení neodůvodňuje zahájení správního řízení
- skutku se koná trestní řízení nebo řízení u jiného správního orgánu
- o skutku již bylo pravomocně rozhodnuto
- o skutku již bylo rozhodnuto v disciplinárním řízení
- odpovědnost za přestupek zanikla

- nebyl podán návrh na zahájení řízení o přestupku
- nezjistily se do 60 dnů skutečnosti odůvodňující zahájení proti určité osobě.²¹

Pokud správní orgán věc nepostoupí místně příslušnému správnímu orgánu nebo věc neodloží, bezodkladně zahájí správní řízení o přestupku, nejpozději však do 60 dnů.

Zahájení řízení

*„Podkladem pro zahájení řízení o přestupku je oznámení státního orgánu, orgánu policie nebo obce, jakož i právnické osoby nebo občana o přestupku, poznatek z vlastní činnosti správního orgánu nebo postoupení věci orgánem činným v trestním řízení“.*²²

Řízení je zahájeno dnem, kdy správní orgán oznámil zahájení správního řízení účastníkovi řízení²³, kterému rozhodnutí založí, změní nebo zruší práva nebo povinnosti nebo prohlásí, že tuto povinnost či právo má nebo nemá.²⁴Oznámení řízení může správní orgán učinit písemně nebo ústně.

Řízení není možné zahájit, jestliže bylo o téže věci již zahájeno řízení jiným správním orgánem nebo tatáž věc byla již pravomocně rozhodnuta.

Nařízení ústního jednání a předvolání k němu

Správní orgán v prvostupňovém řízení nařídí ústní jednání, ke kterému předvolá účastníky řízení, svědky, příp. další osoby důležité pro toto jednání. Předvolání musí být písemné, doručuje se do vlastních rukou, přičemž doklad o jeho doručení se založí do spisu (tento doklad má povahu veřejné listiny).²⁵

²¹ Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, § 66

²² Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, § 67 odst. 2

²³ Zákon č.500/2004 Sb., správní řád, § 46

²⁴ Zákon č.500/2004 Sb., správní řád, § 67

²⁵ Zákon č.500/2004 Sb., správní řád, § 59

Předvolání k ústnímu jednání bude zpravidla i prvním úkonem vůči podezřelému, prostřednictvím něhož tento bude seznámen s tím, že proti němu bylo zahájeno přestupkové řízení a musí v něm být uvedeno, jakého přestupku se týká.

Vedení řízení

Řízení vedou oprávněné úřední osoby, které jsou určeny vnitřními právními předpisy. O tom, kdo je oprávněná úřední osoba, se učiní do spisu záznam a správní orgán o tom účastníka řízení na jeho požádání informuje.²⁶

Řízení se vede v jazyce českém, přičemž účastníci řízení mohou užívat i jazyk slovenský. Písemnosti, které by byly vyhotoveny v cizím jazyce, je účastník povinen nechat přeložit a originál spolu s úředně ověřeným překladem předložit správnímu orgánu.²⁷

Nahlížení do spisu

Jedno z práv účastníků řízení je nahlížení do spisu. Účastníci řízení mají právo v celém průběhu přestupkového řízení nahlížet do spisu, a to dokonce i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci.²⁸

S právem nahlížení do spisu je současně spojeno i právo činit si z něho výpisy a právo na to, aby správní orgán z něho pořídil účastníkům řízení kopie.

Průběh ústního jednání

Ústní jednání je neveřejné. Samotné ústní jednání musí proběhnout před prvostupňovým orgánem. Odvolací orgán již tuto povinnost nemá.

²⁶ Zákon č.500/2004 Sb., správní řád, § 15

²⁷ Zákon č.500/2004 Sb., správní řád, § 16

²⁸ Zákon č.500/2004 Sb., správní řád, § 38

Podklady pro vydání rozhodnutí a dokazování

Cílem celého přestupkového řízení je připravit věc tak, aby bylo možné vydat rozhodnutí. Podklady pro vydání rozhodnutí pak mohou být především návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.²⁹

Rozhodnutí

V přestupkovém řízení je rozhodnutí správním aktem, kterým se zakládají, mění a ruší práva a povinnosti jmenovitě určené osoby a kterým se rozhoduje ve věci. Je účelem celého správního řízení. Rozhodnutí se vyhotovuje vždy písemně. Výjimku tvoří případy, kdy se rozhodnutí vyhlašuje ústně. Správní orgán je povinen postupovat v souladu se zákony při vydávání rozhodnutí a musí dbát na to, aby přijaté řešení v konkrétním případě bylo v souladu s veřejným zájmem.³⁰

²⁹ Zákon č.500/2004 Sb., správní řád, § 50

³⁰ ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Přestupkové řízení: praktická právnícká příručka*. 11. vydání. Praha: Nakladatelství Linde, 2009. s. 160-161. ISBN 978-80-7201-765-2

4 SANKCE

Sankce je trestem za protiprávní jednání. Jejím úkolem není jen potrestat pachatele přestupku za to, že porušil právní předpisy a dopustil se přestupku, ale důležitou funkcí je prevence a výchovné působení. V případě prevence jde o působení na pachatele tak, aby se takového jednání již nedopouštěl, a také výchovně působí na další potenciální pachatele, kteří se takového jednání mohou dopustit nebo se přestupku již dopouštějí. Při ukládání sankce by mělo být postupováno individuálně a měly by být zohledněny aspekty a okolnosti protiprávního jednání, aby nebyla uložena sankce příliš přísná, nebo naopak příliš mírná, protože by se dosažení účelu sankce minulo účinkem. Pouze spravedlivý trest (spravedlivá sankce) splní svůj účel a společenské preventivní působení.³¹

4.1 DRUHY A VÝMĚRA SANKCÍ

Podle zákona o přestupcích lze za přestupek uložit tyto sankce:

- a) napomenutí,
- b) pokutu,
- c) zákaz činnosti,
- d) propadnutí věci,
- e) zákaz pobytu.

*„Sankci lze uložit samostatně nebo s jinou sankcí; napomenutí nelze uložit spolu s pokutou. Od uložení sankce lze v rozhodnutí o přestupku upustit, jestliže k nápravě pachatele postačí samotné projednání přestupku“.*³²

³¹ KNĚŽÍNEK, J. *O pojetí sankcí podle paragrafu 22 zákona o přestupcích*. Právní zpravodaj. Praha: C.H. BECK, 2006(11), s.12-14. ISSN 1212-8694.

³² Zákon č.200/1990 Sb., o přestupcích, § 11, odst. 2 a 3

Výměra sankcí za přestupky spáchané na pozemních komunikacích je upravena v § 125c a § 125d zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a dle ustanovení § 23 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Přestupky jsou rozděleny do skupin. Jsou zde stanoveny výše pokut, vyčíslení bodového hodnocení, a i možný zákaz činnosti. Je to dáno dle stupně závažnosti přestupku, možných dopadů pro ostatní účastníky silničního provozu. Za spáchání nebezpečnějšího přestupku je přísnější postih.

4.2 OSOBA BLÍZKÁ

Definice osoby blízké podle Občanského zákoníku je definována takto: „*Osoba blízká je příbuzný v řadě přímé, sourozenec a manžel nebo partner podle jiného zákona upravujícího registrované partnerství (dále jen „partner“); jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pociťovala jako újmu vlastní. Má se za to, že osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené nebo osoby, které spolu trvale žijí.*“³³

Při řešení dopravních přestupků bylo velmi často zneužíváno právě institutu osoby blízké. Odepření podání vysvětlení ve věci podezření ze spáchání přestupku s odkazem na osoby blízké bylo velice často zneužíváno podezřelými ze spáchání přestupku, zejména při prověřování došlých oznámení o přestupcích. Velmi často pak docházelo k neobjasnění a nevyřešení konkrétních případů, a to zejména v případech, kdy nebyl řidič vozidla zastaven a kontrolován hlídkou Policie ČR (např. změření rychlosti záznamovým zařízením aj.).

Dne 19.01.2013 nabyl účinnosti zákon č. 297/2011 Sb., který novelizuje zákon o silničním provozu, a to zavedením konkrétní skutkové podstaty – správního deliktu provozovatele vozidla. Tato novela měla za úkol zejména eliminovat výmluvy řidičů na to, že dopravní přestupek spáchala jim osoba blízká.

³³ Zákon č.89/2012 Sb., občanský zákoník. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 33, s.1028. Dostupné z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka/2012/sb0033-2012-89-2012.pdf>

5 NEJČASTĚJŠÍ PŘESTUPKY PROTI BEZPEČNOSTI A PLYNULOSTI PROVOZU NA POZEMNÍCH KOMUNIKACÍCH

5.1 ŘÍZENÍ VOZIDLA BEZ ŘIDIČSKÉHO OPRÁVNĚNÍ

Řidičské oprávnění opravňuje jeho držitele k řízení motorového vozidla zařazeného do příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění³⁴. Řidičské oprávnění získá osoba, která splní podmínky stanovené zákonem o silničním provozu. Musí dosáhnout stanoveného věku, je způsobilá zdravotně a odborně, a není ve výkonu sankce nebo trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Věk pro určitou skupinu řidičského oprávnění prokazuje žadatel svým občanským průkazem nebo cestovním pasem, zdravotní způsobilost prokazuje žadatel potvrzením svého ošetřujícího lékaře. To, že není žadatel ve výkonu trestu zákazu řízení motorových vozidel, dokládá výpisem z karty řidiče, který na základě žádosti vydává příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností dle pobytu žadatele. Odbornou způsobilost získává žadatel výukou a výcvikem v autoškole. Po absolvování výuky a výcviku žadatel skládá zkoušky z odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla na příslušném obecním úřadě obce s rozšířenou působností. Splní-li žadatel všechny podmínky podle § 82 odst. 1 zákona o silničním provozu a úspěšně složí zkoušky, má nárok ze zákona na udělení řidičského oprávnění. Je mu vydán řidičský průkaz, což je veřejná listina, a osvědčuje udělení řidičského oprávnění k řízení motorových vozidel. Řidičský průkaz musí mít řidič vozidla při řízení vždy u sebe.

Řízením vozidla, aniž by byl řidič držitelem příslušného řidičského oprávnění, neměl platný posudek o zdravotní způsobilosti, nebo mu byl zadržán řidičský průkaz, se dopouští přestupku.³⁵

³⁴Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, § 80

³⁵Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, § 6, odst. 8 písm. b)

Přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo a:

1. není držitelem příslušné skupiny nebo podskupiny řidičského oprávnění,
2. byl mu zadržen řidičský průkaz,
3. není držitelem platného osvědčení profesní způsobilosti řidiče,
4. nemá platný posudek o zdravotní způsobilosti podle zvláštního právního předpisu,
5. pozbyl jako řidič, který je držitelem řidičského průkazu Evropských společenství, řidičského průkazu vydaného cizím státem, mezinárodního řidičského průkazu vydaného cizím státem, právo k řízení motorového vozidla na území České republiky
6. bylo jí pozastaveno řidičské oprávnění podle § 95 nebo exekučním příkazem³⁶.

5.2 VOZIDLO BEZ REGISTRAČNÍ ZNAČKY

Řidič vozidla může provozovat na pozemních komunikacích vozidlo, které je v náležitém technickém stavu a má zákonem stanovou výbavu. K vozidlu patří registrační značka vozidla, která je základním identifikátorem vozidla, jeho vlastníka a provozovatele. Registrační značka je přidělena k vozidlu při jeho zápisu do registru silničních vozidel. Centrální registr vozidel je evidencí silničních motorových vozidel, přípojných a zvláštních vozidel, motocyklů, pracovních strojů, provozovatelů a vlastníků těchto vozidel. Je to evidence, kterou vedou obecní úřady obcí s rozšířenou působností. Údaje z registru umožňují identifikaci vozidla, vlastníka a provozovatele vozidla. Karta vozidla obsahuje informace o vozidle (údaje o výrobcí, výrobní číslo vozidla – VIN, údaje o rozměrech, údaje o hmotnostech vozidla, zdvihovém objemu a výkonu motoru, číslo technického průkazu a osvědčení o technickém průkazu vozidla atd.), dále údaje o vlastníku vozidla (rodné číslo, popř. IČ, adresa bydliště, sídlo), údaje o provozovateli vozidla, pokud není shodný s vlastníkem. Nahlížet do centrálního registru vozidel může pouze osoba, která prokáže dle příslušného zákona právní zájem.

Osoba, která provozuje na pozemních komunikacích vozidlo, na kterém není umístěna tabulka registrační značky nebo je umístěna jiná tabulka registrační značky, než která byla vozidlu přidělena, jehož tabulka registrační značky je zakryta, nečitelná nebo

³⁶ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 123c, odst. 1, písm. a), bod

upravena či umístěna tak, že je znemožněna nebo podstatně ztížena její čitelnost, dopustí se přestupku.³⁷Při silniční kontrole vozidla příslušníkem policie dochází k zjištění skutku a následuje oznámení do správního řízení a sankce za správní delikt. Za tento přestupek je podle zákona o přestupcích uložena poměrně přísná sankce-pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč a zákaz činnosti od 6 měsíců do 1 roku.³⁸

5.3 PŘEKROČENÍ NEJVYŠŠÍ POVOLENÉ RYCHLOSTI

V dnešní době je trh s vozidly přeplněn. Automobilky se předhánějí s uvedením na trh nejmodernějších vozidel, ať se jedná o vzhled automobilů, jejich technické vybavení, ale také o dosahování stále vyšší rychlosti, kterou tyto vozidla mohou dosahovat. Dnešní moderní automobily pokročily hlavně ve vývoji bezpečnostních prvků chránících osobu, ať už se jedná o bezpečnostní pásy, kterými jsou v dnešní době povinně vybavena všechna vozidla a jejichž používání je povinné³⁹či airbasy, které zvyšují účinnost bezpečnostních pásů a chrání tak zdraví člověka při nárazu. Tyto prvky pasivní bezpečnosti přicházejí na řadu v případě dopravní nehody. Řidič v tomto případě nemůže spoléhat jen na zábrnné systémy, ale musí především řídit vozidlo tak, aby k dopravní nehodě nedošlo. Je povinen dodržovat zákony a předpisy k provozu na pozemních komunikacích. K takovým ustanovením patří i dodržování dovolené rychlosti – dodržování limitů pro maximální dovolenou rychlost na silnicích v obcích i mimo ně, a také přizpůsobit rychlost jízdy svým schopnostem a dovednostem, okamžité situaci a podmínkám při provozu na pozemních komunikacích tak, aby byl řidič vozidla schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled a chovat se tak, aby neohrožoval zdraví, život a majetek jiných lidí ani svůj vlastní, zejména

³⁷ Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. In: *Sbírka zákonů České republiky*.2001, částka 21. Dostupné z: [http://mvcr.cz/sbirka/2001/sb021-01 %20\(1\).pdf](http://mvcr.cz/sbirka/2001/sb021-01%20(1).pdf)

³⁸ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 125c odst. 1 písm. a) bod 1 a 2

³⁹ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 6

přizpůsobit své chování stavebnímu a dopravně technickému stavu komunikace, situaci v silničním provozu a svým schopnostem a zdravotnímu stavu.⁴⁰

Nepřiměřená rychlost jízdy je nejčastější příčinou dopravních nehod. Nedodržení dovolené rychlosti je také nejčastějším dopravním přestupkem, za který jsou řidiči sankcionováni.

Přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla:

1. překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km.h-1 a více nebo mimo obec o 50 km.h-1 a více,
2. překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h-1 a více nebo mimo obec o 30 km.h-1 a více,
3. překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1.⁴¹

Za spáchání přestupku překročením maximální dovolené rychlosti podle bodu 1. je udělena pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč a zákaz činnosti od 6 měsíců do 1 roku, za přestupek podle bodu 2. je udělena pokuta od 2 500 Kč do 5 000 Kč. Zákazem činnosti od 1 do 6 měsíců je řidič potrestán, pokud se stejného přestupku dopustí dvakrát a vícekrát během 12 měsíců. Za přestupek podle bodu 3. je udělena pokuta od 1 500 Kč do 2 500 Kč.⁴²

Měření rychlosti vozidel provádí policie nebo obecní policie v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu za pomoci radarů.

⁴⁰ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 4

⁴¹ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 125c, odst.1, písm. f)

⁴² Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 125c, odst. 5 a 6

5.4 POUŽÍVÁNÍ TELEFONU ZA JÍZDY

Telefonování za volantem je v dnešní době fenomén. Mobilní telefon je běžnou součástí našeho života, mnozí ho neustále používají a nedovedou si svůj život bez něj představit. Přesto za volant vozidla nepatří. Výrazně snižuje pozornost řidiče a jeho schopnost reagovat na situace v silničním provozu. Náš zákon nezakazuje užívání telefonu nebo jiného hovorového zařízení, které je upevněno v držáku a řidič je ovládá jen stiskem příslušných tlačítek⁴³ a telefonování za jízdy za použití hands-free, kdy také řidič nemá telefon v ruce. Podle různých provedených výzkumů je ale i tento způsob komunikace nebezpečný a snižuje koncentraci řidiče. Při telefonování dochází k překračování mentální kapacity řidiče, jehož mozek je schopen pojmout v jednom okamžiku pouze omezené množství informací. Informace, které jsou nad rámec aktuální mozkové kapacity, nejsou zpracovány a často jsou to právě zásadní informace o dopravní situaci.⁴⁴

Vzhledem k nebezpečným následkům, které mohou nastat v důsledku nevěnování se plně řízení vozidla, držení telefonního přístroje v ruce a telefonování, bylo takové počínání zakázáno⁴⁵ a do zákona bylo zařazeno ustanovení o příslušném postihu za toto jednání.

Pokud řidič při řízení motorového vozidla drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, dopouští se přestupku, za který je udělena pokuta od 1 500 Kč do 2 500 Kč.⁴⁶

⁴³CHMELÍK, J. *Dopravní nehody*. Plzeň: Nakladatelství Aleš Čeněk, s. r. o., 2009. s. 66. ISBN978-80-7380-211-0

⁴⁴BESIP – zásady bezpečné jízdy. Dostupné z: http://www.ibesip.cz/789_ZASADYBEZPECNE-JIZDY-9-Telefonujete-za-jizdy-Zbytecne-riskujete

⁴⁵ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 7 odst. 1 písm. c)

⁴⁶ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 125c, odst.1, písm. f), bod1

5.5 ŘÍZENÍ VOZIDLA PO POŽITÍ ALKOHOLICKÉHO NÁPOJE NEBO JINÉ NÁVYKOVÉ LÁTKY

Alkoholismus a jiné toxikomanie, ale i kouření jsou negativní jevy, které poškozují zdraví občanů a negativně působí na společnost. Zájmem každé vyspělé společnosti je ochrana zdraví občanů před škodlivým vlivem alkoholu a drog. Alkohol je droga, která tlumí a zpomaluje životní funkce člověka. Ztěžuje jeho vnímání a narušuje schopnost reagovat na podněty, racionálně myslet, zkresluje úsudek, omezuje koordinaci pohybů a sebeovládání. Osoba je pod vlivem alkoholu nezpůsobilá k řízení motorového (i nemotorového) vozidla.

Vliv alkoholu na zdraví člověka je nepopíratelný a je potvrzen četnými výzkumy. Právní úprava ve vztahu k řízení vozidla pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky je v České republice přísná a uplatňuje se nulová tolerance alkoholu, a to u každého řidiče, ať je to řidič automobilu, motocyklu, jízdného kola nebo jezdec na zvířeti.

Řidiči je zakázáno požití alkoholu během jízdy, před jízdou, nebo řídit vozidlo v době, kdy ještě může být jeho schopnost k řízení v důsledku zbytkového alkoholu snížena.⁴⁷ Řidič nesmí řídit do té doby, než je z jeho organismu zcela vyloučen všechen alkohol. Doba potřebná pro vyloučení alkoholu je u každého jedince rozdílná a má na ni vliv mnoho faktorů, jako např. tělesná konstituce, psychický stav, fyzická aktivita, množství požitého alkoholu aj. V různých odborných publikacích a časopisech můžeme najít tabulky, které uvádějí doby vylučování alkoholu z organismu, při různých druzích alkoholů a různé hmotnosti člověka. Tyto tabulky jsou ale jen teoretické a uváděné údaje jsou pouze orientační.⁴⁸

Přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích řídí vozidlo nebo jede na zvířeti ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil požitím alkoholického nápoje nebo užitím jiné návykové látky, kdo v provozu na pozemních komunikacích se přes výzvu podle zvláštního právního předpisu odmítne podrobit vyšetření, zda

⁴⁷ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 5

⁴⁸CHMELÍK, J. *Dopravní nehody*. Plzeň: Nakladatelství Aleš Čeněk, s. r. o., 2009. s. 30. ISBN 978-80-7380-211-0

při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyl ovlivněn alkoholem nebo jinou návykovou látkou, ačkoliv takové vyšetření není spojeno s nebezpečím pro jeho zdraví.⁴⁹

Jako příklad z praxe uvádím, kdy hlídka Policie ČR vykonávala dohled nad bezpečností a plynulostí dopravy zastavila osobní vozidlo tovární značky Ford Mondeo a řidič vozidla byl vyzván k předložení dokladů potřebných pro provoz a řízení motorového vozidla a k podrobení se odbornému měření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Toto měření bylo provedeno analyzátozem alkoholu v dechu přístrojem Policie ČR Dräger. Řidiči byla v čase 02:26 hodin naměřena hodnota 0,38 promile a opakovanou zkouškou v čase 02:33 hodin naměřena hodnota rovněž 0,38 promile alkoholu v dechu. Výtisky z přístroje Dräger byly řidičem podepsány. Řidič byl dále v souladu s ustanovením § 67 odst. 4 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky poučen o možnosti požádat o odběr biologického materiálu, kdy tohoto svého práva využil a lékařskému vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu se podrobil. Řidič hlídce uvedl, že zpochybňuje výsledek zkoušky, jelikož alkohol v malém množství požil 5 hodin před jízdou. Jelikož řidič byl tímto podezřelý z porušení ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb. – řídil vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo v takové době, kdy by mohl být ještě pod jejím vlivem a tím je podezřelý z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., bylo s ním na místě sepsáno Oznámení přestupku, které podepsal bez vyjádření. Dále mu byl na místě zadržen řidičský průkaz a vydáno Potvrzení o zadržení řidičského průkazu, které podepsal a originál tohoto potvrzení převzal. Řidiči byly vráceny ostatní doklady a zakázána další jízda. Bloková pokuta nebyla udělena. Během služebního úkonu nebylo užito zbraně, donucovacích prostředků, nedošlo k újmě na zdraví ani škodě na majetku.

Správním orgánem bylo zahájeno řízení o přestupku a současně bylo nařízeno konání ústního jednání. Obviněný se k ústnímu jednání dostavil a po řádném poučení k věci přestupku uvedl: *„Vím to, že po požití alkoholických nápojů nesmím řídit motorové vozidlo. Řídil jsem, jelikož jsem si nepředpokládal, že bych mohl být ještě pod jeho*

⁴⁹ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 125c, odst. 1, písm. b)

vlivem. Alkoholický nápoj jsem požil cca 4 hodiny před jízdou v malém množství. Jsem si vědom spáchání přestupku. Na závěr bych uvedl, že celé věci lituji a určitě se to nebude opakovat.“

To, že obviněný řídil vozidlo po požití alkoholu, je prokázáno laboratorním vyšetřením vzorku krevního séra, které bylo provedeno Krajskou zdravotní a.s., Masarykova nemocnice v Ústí nad Labem, toxikologická laboratoř, odd. soudního lékařství, dle kterého byla zjištěna hladina alkoholu v krvi obviněného ve výši **0,25 %**. Správní orgán má na základě tohoto zjištění spáchání přestupku za spolehlivě zjištěné a prokazané.

Na základě důkazních materiálů byl obviněný shledán vinným v celém rozsahu sděleného obvinění, neboť má správní orgán za dostatečně prokazané, že obviněný porušil zvláštní zákon (zákon o silničním provozu), když se neřídil ustanovením § 5 odst. 2 písm. b) (řidič nesmí řídit vozidlo nebo jet na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo užití návykové látky, kdy by mohl být ještě pod jejich vlivem), a naplnil tak skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Při rozhodování o druhu sankce a její výměry vycházel správní orgán ze skutečnosti, že došlo k přestupku ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona o přestupcích, kdy přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti a je za přestupek výslovně označeno v tomto nebo jiném zákoně a nejedná se o jiný správní delikt podle zvláštních předpisů ani o trestný čin. Dále správní orgán zhodnotil zákonná kritéria stanovená ustanovením § 12 odst. 1 zákona o přestupcích, zejména pak závažnost přestupku, která je hlavním kritériem a je zákonem obecně vyjádřena v druhu sankce a v horní hranici sankce, kterou lze za přestupek uložit. V tomto případě se dle ustanovení § 125c odst. 4 písm. c) zákona o silničním provozu uloží za přestupek pokuta od 2 500 Kč do 20 000 Kč a dle ustanovení § 125c odst. 5 zákona o silničním provozu zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku. Od uložení sankce nelze dle ustanovení § 125c odst. 8 zákona o silničním provozu v rozhodnutí upustit.

Přestupku podle zákona o silničním provozu se dopustí i osoba, která se odmítne podrobit vyšetření na přítomnost alkoholu nebo jiné návykové látky. Neobstojí tvrzení o krajní nouzi, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2005:

Krajní nouzi účastníka nelze spatřovat jen v tom, že pokud by za účelem odběru krve nebo moči nechal stát opuštěné vozidlo na odlehlém místě v nočních hodinách, hrozila by mu kvalifikovaně ve smyslu krajní nouze újma na majetku, která by mohla překročit újmu, jež vznikla odmítnutím lékařského vyšetření. Nebezpečí odcizení či poškození osobního automobilu totiž účastníku řízení nehrozilo přímo, skutečně a bezprostředně, nýbrž pouze hypoteticky, např. jako při parkování ve městě. Pouhá okolnost případného stání vozidla na odlehlém místě v nočních hodinách není v tomto případě právně relevantní z hlediska krajní nouze ve smyslu ustanovení zákona o přestupcích⁵⁰

Přestože řidič odmítne po provedené pozitivní dechové zkoušce na alkohol lékařské vyšetření odběrem krve, může být uznán vinným z přestupku spočívajícího v řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu. Úřední záznam o provedené dechové zkoušce je plně použitelným listinným důkazem. Tento důkaz v kontextu s ostatními shromážděnými důkazy může být dostatečným podkladem pro závěr o tom, že se řidič dopustil přestupku podle § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb.⁵¹

5.6 ZPŮSOBENÍ DOPRAVNÍ NEHODY

„Dopravní nehoda je nepředvídaná, ale zpravidla předvídatelná událost, která vznikla během provozu na dopravní cestě a měla za následek škodu na životě, zdraví nebo majetku či jiný, zvláště závažný skutek.“⁵²

Dopravní nehody jsou jedním z nejčastějších jevů při provozu na pozemních komunikacích. Jeden z důvodů je stále se zvyšující počet dopravních prostředků na silnicích a tím roste i nebezpečí a možnost vzniku dopravní nehody. *„Nehodovým*

⁵⁰Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As. 17/2005-98, ze dne 24. 10. 2005, dostupné z HRDLIČKA, P., KNĚŽÍNEK, J., MLSNA, P. *Přehled judikatury ve věcech silničního provozu, silniční dopravy a pozemních komunikací*. Praha: Nakladatelství Wolter Kluwer ČR, a.s., 2009, ISBN 978-80-7357-477-2

⁵¹ Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As. 1/2006-80, ze dne 31. 10. 2007, dostupné z HRDLIČKA, P., KNĚŽÍNEK, J., MLSNA, P. *Přehled judikatury ve věcech silničního provozu, silniční dopravy a pozemních komunikací*. Praha: Nakladatelství Wolter Kluwer ČR, a.s., 2009, ISBN 978-80-7357-477-2

⁵²CHMELÍK, J. *Dopravní nehody*. Plzeň: Nakladatelství Aleš Čeněk, s. r. o., 2009. s. 17. ISBN 978-80-7380-211-0

*jednáním účastníka silniční dopravy je jeho konání či opomenutí, kterým způsobil nehodovou událost. Za nehodovou událost je z teoretického hlediska pokládán konkrétní projev silniční dopravní nehody (např. srážka, havárie apod.) tj. konkrétní průběh a následky nehody.*⁵³

Při dopravních nehodách dochází nejen ke hmotným škodám, dochází při nich ke zranění osob, ale také na silnicích umírají lidé. Tyto následky vedou společnost ke stále vyšší prevenci spočívající hlavně v aktivních a pasivních prvcích výbavy vozidel, zdokonalování výuky a výcviku profesionálních řidičů, neustálé zkvalitňování výuky a výcviku zaměřené v první řadě na budoucí řidiče. V neposlední řadě spočívá prevence⁵⁴ i v zákazech a represích.

Dopravní nehoda je zpravidla důsledkem porušení některého ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích. Ukládaná pokuta za přešupek je od 2 500 Kč do 5 000 Kč, bodové ohodnocení je 7 bodů. Pokud řidič takový skutek spáchá opakovaně v období 12 po sobě jdoucích měsíců, hrozí mu pokuta od 2 500 Kč do 5 000 Kč a zákaz činnosti od 1 měsíce do 6 měsíců.⁵⁵

⁵³CHMELÍK, J. *Dopravní nehody*. Plzeň: Nakladatelství Aleš Čeněk, s. r. o., 2009. s. 17. ISBN 978-80-7380-211-0

⁵⁴ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 125c,

⁵⁵ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích § 125 f, odst. 1

6 SPRÁVNÍ DELIKT PROVOZOVATELE VOZIDLA

Správní delikt provozovatele vozidla je zakotven v ustanovení § 125f /1 zákona o silničním provozu, podle kterého „*právnícká nebo fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem*“. ⁵⁶Zákon o silničním provozu tak pouze konstatuje spáchání deliktu bez toho, aby prokazoval zavinění.

Právnícká nebo fyzická osoba za správní delikt odpovídá, pokud a) porušení pravidel bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích nebo se jedná o neoprávněné zastavení nebo stání, b) porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona a c) porušení pravidel nemá za následek dopravní nehodu.⁵⁷

Za správní delikt správní orgán uloží pokutu. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nesmí převýšit částku 10 000 Kč.

Správní orgán správní delikt projedná, pouze pokud učinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku a nezahájil řízení o přestupku a věc odložil, protože nezjistil skutečnosti odůvodňující zahájení řízení proti určité osobě, nebo řízení o přestupku zastavil, protože obviněnému z přestupku nebylo spáchání skutku prokázáno.⁵⁸

Provozovatel vozidla naopak za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že v době před porušením povinnosti řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích bylo vozidlo, jehož je provozovatelem, odcizeno nebo byla odcizena jeho tabulka

⁵⁶ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích § 125 f, odst. 1

⁵⁷ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 125 f, odst. 2

⁵⁸ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 125 f, odst. 4

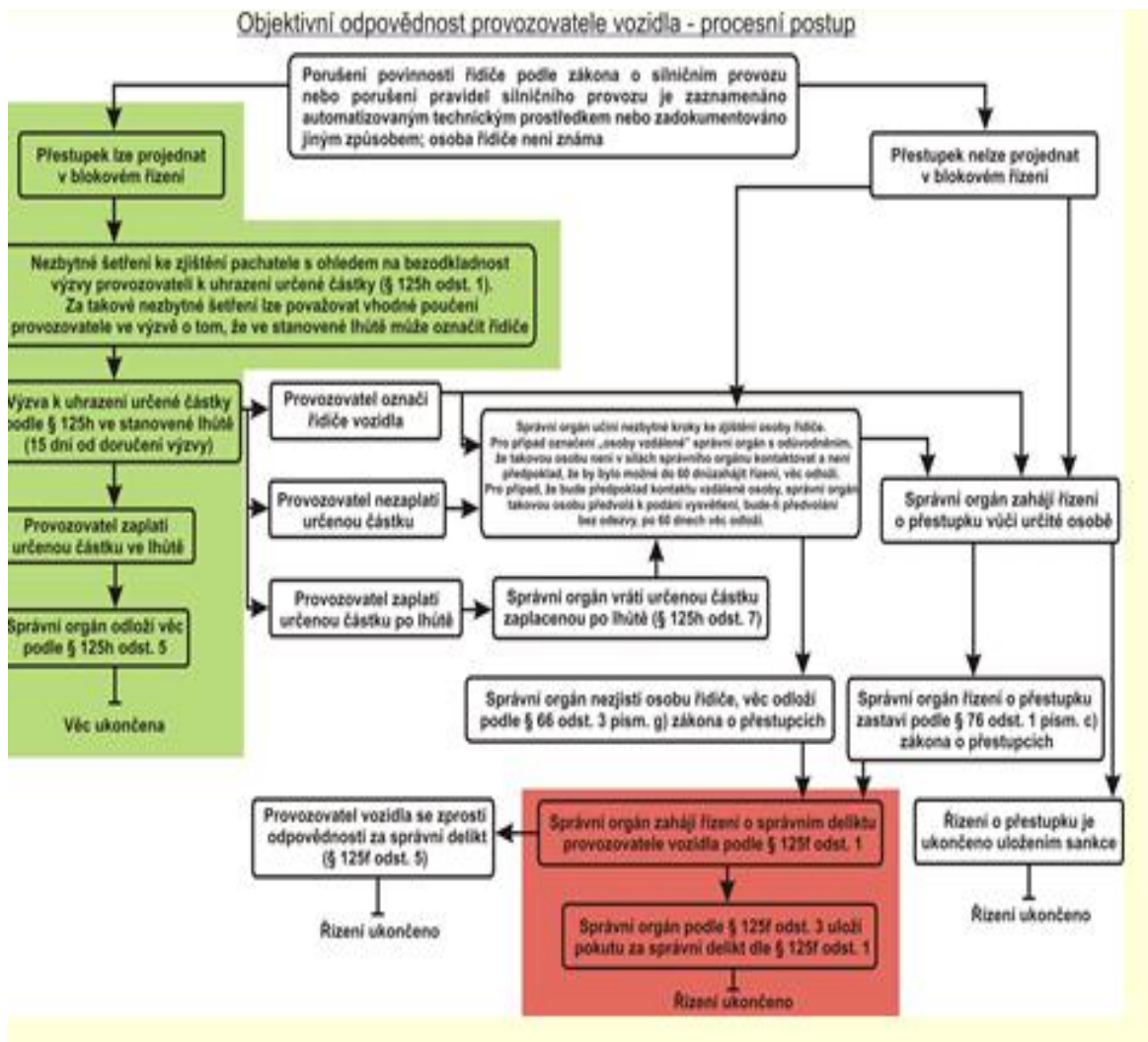
s přidělenou státní poznávací značkou, nebo podal žádost o zápis změny provozovatele vozidla v registru silničních vozidel.⁵⁹

Z výše uvedeného je zřejmé, že za protiprávní jednání odpovídá provozovatel vozidla, jelikož „jeho“ vozidlem byl spáchán přešupek. Provozovatel má však možnost uvést správnímu orgánu konkrétní osobu (řidič vozidla), se kterým je dále pokračování v řízení, a to zahájením řízení o přešupeku. V případě, že nebude uvedené osobě v řízení o přešupeku prokázáno spáchání protiprávního jednání, vrací se jednání opět k provozovateli vozidla, kterému bude uložena sankce za správní delikt provozovatele vozidla.

⁵⁹Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 125 f, odst. 5

Schéma procesního postupu při řešení správního deliktu provozovatele.

Obrázek 1 Objektivní odpovědnost provozovatele-procesní postup

Zdroj: ⁶⁰

⁶⁰ Varnsdorf-Objektivní odpovědnost provozovatele-procesní postup, Městský úřad Varnsdorf, odbor správních agend a dopravy, pracovní pomůcka

7 BODOVÝ SYSTÉM

Bodovým hodnocením je zajišťováno sledování opakovaného páchaní přestupků, dále pak jednání, které má znaky přestupku podle jiného právního předpisu nebo trestných činů, spáchaných porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích řidičem motorového vozidla. Ve stejné míře je současně zřejmé, že se řidič porušování těchto povinností nedopouští. Přehled jednání spočívajícího v porušení vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích a počet bodů za tato jednání je stanoven v příloze k zákonu o silničním provozu.⁶¹

S účinností od 1. července 2006 zakotvuje právní úpravu bodového hodnocení porušení povinností stanovených zákonem o silničním provozu. Systém bodového hodnocení má za cíl evidovat opakované porušování vybraných povinností v provozu na pozemních komunikacích. Zákon o silničním provozu počítá i s opakováním konkrétních nebezpečných přestupků (např. řízení vozidla po požití alkoholických nápojů nebo návykových látek, popřípadě jiných jednání majících znaky přestupku podle zvláštních právních předpisů, či trestných činů a přečinů spojuje určité důsledky, které spočívají zejména v možnosti pozbytí řidičského oprávnění po dovršení 12 bodů bodového hodnocení nebo při opakovaném porušení konkrétního přestupku (např. překročení nejvyšší povolené rychlosti). Body nemají sankční povahu, jsou pouze evidenční záležitosti. Přesto však lze stěží tvrdit, že pozbytí řidičského oprávnění po dosažení dvanácti bodu je pouhým administrativním opatřením, bez jakýchkoli negativních dopadů na řidiče, což ostatně již potvrzuje soudní judikatura. Význam bodového hodnocení je přesto spíše preventivní, s cílem ochrany vybraných zájmů vyjádřených v příloze zákona o silničním provozu. Tato příloha přesně vymezuje, jaká protiprávní jednání jsou předmětem bodového hodnocení a stanovuje za ně příslušný počet bodů, od jednoho do sedmi. Počet bodů je upraven pevným způsobem, při jejich

⁶¹ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, § 123 a

započítávání příslušnými úřady se neuplatní žádné správní uvážení, s výjimkou podřazení skutku pod konkrétní položku bodového hodnocení podle přílohy zákona.⁶²

Způsob započítávání bodů, jejich evidence a důsledky dosažení stanoveného počtu 12 bodů upravuje § 123 b a § 123c zákona o silničním provozu. Důsledkem dosažení 12 bodu je u držitelů českého řidičského průkazu ztráta řidičského oprávnění, u držitelů cizozemského řidičského průkazu je pak důsledkem dosažení 12 bodu ztráta práva řídit motorové vozidlo na území České republiky po dobu 12 měsíců. V § 123 d je upraveno vrácení řidičského oprávnění osobám, které jako držitelé českého řidičského průkazu dosáhly dvanácti bodů. Ustanovení § 123e upravuje odečítání bodů v případě, že řidič po stanovenou dobu není pravomocně postižen za porušení povinností zařazených do bodového hodnocení, popřípadě se z vlastního rozhodnutí zúčastní školení bezpečné jízdy. V § 123f je upravena možnost uplatnění námitek proti zaznamenanému počtu bodů a způsob jejich možného vyřízení.⁶³

Tabulka 1: Přehled nejčastěji evidovaných jednání zařazených do bodového systému

	Jednání	Body	Podíl na všech přestupcích
1	Při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km.h-1	2	31,36 %
2	Porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem nebo užít ochrannou přilbu	3	12,82 %
3	Při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o 20 km.h-1 a více	3	8,01 %

⁶² HANOUSKOVÁ, J. *Právní úprava v oblasti vnitřní správy se zúžením na přestupkové řízení*, PRAHA, 2009. Bakalářská práce. Metropolitní univerzita Praha. Vedoucí: Doc. JUDr. PhDr. Jiří Bílý, CSc.

⁶³ HANOUSKOVÁ, J. *Právní úprava v oblasti vnitřní správy se zúžením na přestupkové řízení*, PRAHA, 2009. Bakalářská práce. Metropolitní univerzita Praha. Vedoucí: Doc. JUDr. PhDr. Jiří Bílý, CSc.

4	Při řízení vozidla drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení	2	6,93 %
5	Při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou mimo obec o méně než 30 km.h.-1	2	6,03 %
6	Při řízení vozidla nedá přednost v jízdě v případech, ve kterých je povinen dát přednost v jízdě	4	2,59 %
7	Ohrožení pod vlivem návykové látky-výkon zaměstnání nebo jiné činnosti, při kterých by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, ve stavu vylučujícím způsobilost, který si pachatel přivodil vlivem návykové látky	7	2,19 %
8	Při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou mimo obec o 30 km. h-1 a více	3	1,72 %
9	Při řízení vozidla nezastaví vozidlo na signál, který mu přikazuje zastavit vozidlo podle zvláštního právního předpisu nebo na pokyn Stúj daný při řízení provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou	5	1,65 %
10	Maření nebo podstatné ztěžování výkonu rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci vykonáváním činnosti, která byla pachateli takovým rozhodnutím zakázána nebo pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu (řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění-v době po jeho pozbytí na základě uloženého zákazu činnosti či jeho odnětí rozhodnutím správního orgánu)	4	1,58 %
	Ostatní		25,12 %

Zdroj:⁶⁴

⁶⁴ Zákon č.361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích, příloha

8 STATISTIKA NEHODOVOSTI

Statistika nehodovosti na pozemních komunikacích v ČR

V tabulce číslo dvě je porovnán rok 2016 s rokem 2015 v počtu dopravních nehod.

Tabulka 2 Statistika za rok 2016

Leden až prosinec 2016	rozdíl – stejné období roku 2015
POČET NEHOD 98.864	zvýšení o 5.797 nehod = 6,2 %
USMRCENO 545	snížení o 115 osob = 17,4 %
TĚŽCE ZRANĚNO 2.580	zvýšení o 40 osob = 1,6 %
LEHCE ZRANĚNO 24.501	zvýšení o 75 osob = 0,3 %
Hmotná škoda(odhad) 5 804 mil. Kč	zvýšení o 365,1 mil. Kč = 6,7 %

Zdroj: ⁶⁵

⁶⁵ Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR. *Statistika nehodovosti*. [online].2017-01-11. Dostupné z: <http://www.autoklub.cz/dokument/12022-statistika-nehodovosti-za-rok-2016.html>

V tabulce číslo tři je statisticky porovnáno počet nehod a jejich následků za posledních 10 let.

Tabulka 3 Počet nehod za posledních 10 let

Rok	Počet nehod	S následky na zdraví	Usmrceno	Těžce zraněno	Lehce zraněno
2007	182.736	23.060	1.123	3.960	25.382
2008	160.376	22.481	992	3.809	24.776
2009	74.815	21.706	832	3.536	23.777
2010	75.522	19.676	753	2.823	21.610
2011	75.137	20.487	707	3.092	22.519
2012	81.404	20.504	681	2.986	22.590
2013	84.398	20.342	583	2.782	22.577
2014	85.859	21.054	629	2.762	23.655
2015	93.067	21.561	660	2.540	24.426
2016	98.864	21.386	545	2.580	24.501

Zdroj:⁶⁶

⁶⁶ Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR. *Statistika nehodovosti*. [online].2017-01-11. Dostupné z: <http://www.autoklub.cz/dokument/12022-statistika-nehodovosti-za-rok-2016.html>

V tabulce číslo čtyři je zobrazen počet dopravních nehod v jednotlivých měsících v roce 2016.

Tabulka 4: Počet nehod za jednotlivé měsíce 2016

Měsíc 2016	počet nehod	usmrceno	Těžce zraněno	Lehce zraněno	Hmotná škoda
leden	7.992	27	150	1.728	450 223 200
únor	6.698	31	146	1.389	385 338 400
březen	7.362	48	192	1.600	434 909 000
duben	7.974	37	197	1.776	450 706 600
květen	8.788	44	252	2.161	512 088 800
červen	8.645	36	272	2.602	508 591 400
červenec	8.173	60	268	2.614	480 094 900
srpen	8.595	60	300	2.648	531 498 600
září	8.686	52	285	2.406	503 968 400
říjen	9.286	62	203	2.033	546 175 100
listopad	8.445	37	152	1.812	513 005 300
prosinec	8.220	51	163	1.732	487 604 700

Zdroj: ⁶⁷

⁶⁷ Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR. *Statistika nehodovosti*. [online]. 2017-01-11. Dostupné z: <http://www.autoklub.cz/dokument/12022-statistika-nehodovosti-za-rok-2016.html>

ZÁVĚR

Dosažení bezpečnosti silničního provozu je zájmem každé společnosti, proto není v zájmu společnosti pouze přestupky kodifikovat a stanovit sankce za porušení zákona, ale především nastavit preventivní opatření tak, aby k porušování pravidel silničního provozu docházelo co nejméně. Problematika projednávání přestupků v dopravě však v praxi trpí mnoha problémy, stejně jako mnoho jiných oblastí veřejné správy. Podstata spočívá zejména v tom, že jedna část práva se výrazným způsobem změní, ale jiné související právní normy zůstanou nezměněny. Jako příklad lze uvést např. řidiče, kterého lze postihnout ne malou sankcí za to, že nerespektuje příslušné dopravní značení, kdy při řešení přestupku vyjde najevo, že dané dopravní značení nebylo umístěno zákonným způsobem.

Tato práce je zaměřená na přestupky spáchané v silničním provozu a upravené především zákony č. 200/1990 Sb., o přestupcích a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších změn a předpisů. Cílem bylo zpracování náhledu na správní řízení, vedená správními orgány obcí s rozšířenou působností dle platných zákonů v současné době. Dne 01.07.2017 vstupují v platnost nové zákony, zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákon č. 251/2016, o některých přestupcích. Zákon č. 250/2016 Sb. se týká odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, kdy zákon 251/2016 Sb. bude upravovat skutkové podstaty přestupků. Výjimku tvoří i nadále přestupky v dopravě, jejichž skutkové podstaty zůstávají i nadále vymezeny zákonem o silničním provozu. Pro správní orgány tak dochází ke změně vedení řízení o přestupku jako takového, nikoliv ke změně skutkových podstat přestupků v dopravě. Cílem novely by mělo být zefektivnění řízení o přestupku a pouze čas a praxe ukáží, zda tento cíl bude naplněn. Jednou z novinek, která je již v platnosti od 01.10.2015 a je pro stávající přestupce nepříjemným zjištěním, je přerušení běhu jednohočinné prekluzivní lhůty na projednání přestupku. V praxi to znamená, že v případě, že dojde ze strany správního orgánu k zahájení řízení, dochází automaticky k přerušení běhu lhůty a začíná běžet lhůta nová. Stejně tak v případě vydání rozhodnutí o vině nebo doručení příkazu o pokutě a uplatnění ze strany přestupce řádného opravného prostředku, rovněž dochází k přerušení

běhu lhůty a také začíná běžet lhůta nová. Přestupek pak nelze projednat, uplynou-li dva roky od spáchání přestupku. Druhým velkým nepříjemným zjištěním pro přestupce je zavedení Centrální evidence přestupků, spadající pod Rejstřík trestů. Zde jsou od 01.10.2016 evidovány vybrané skutkové podstaty přestupků spáchaných po 01.10.2016. Přestupky v dopravě jsou však i nadále evidovány v evidenční kartě řidiče, a to z důvodu platnosti bodového systému.

Při porovnání dopravní nehodovosti v roce 2016 s předešlými roky se domnívám, že by mělo dojít ke změně nejenom přestupků „obecných“, ale i přestupků v dopravě, a to zejména v druhu a výši sankce, zejména pak u dopravních nehod. Dle mého názoru je např. sankce za dopravní nehodu bez zranění velmi nízká. Lze dovodit, že toto může být jeden z důvodů, proč došlo v roce 2016 k většímu počtu dopravních nehod než v roce 2015.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Seznam použitých českých zdrojů

ČERNÝ, J., HORZINKOVÁ, E., KUČEROVÁ, H. *Přestupkové řízení: praktická právní příručka*. 11. vydání. Praha: Nakladatelství Linde, 2009. ISBN 978-80-7201-765-2

HANOUSKOVÁ, J. *Právní úprava v oblasti vnitřní správy se zúžením na přestupkové řízení*, PRAHA, 2009. Bakalářská práce. Metropolitní univerzita Praha. Vedoucí: Doc. JUDr. PhDr. Jiří Bílý, CSc.

CHMELÍK, J. *Dopravní nehody*. Plzeň: Nakladatelství Aleš Čeněk, s. r. o., 2009. ISBN 978-80-7380-211-0

JEMELKA L., VETEŠNÍK P. *Zákon o přestupcích a přestupkové řízení. Komentář*. 2. vydání. Praha: C.H Beck, 2013. s.33-34. ISBN: 978-80-7400-501-5

KNĚŽÍNEK, J. *O pojetí sankcí podle paragrafu 22 zákona o přestupcích. Právní zpravodaj*. 10. vydání. Praha: C.H.BECK, 2006(11), ISSN 1212-8694.

KUČEROVÁ, H. *Dopravní přestupky v praxi po změnách účinných od 1. 7. 2006*. Praha: Nakladatelství Linde Praha, a. s., 2006. ISBN 80-7201-613-X

Seznam použitých internetových zdrojů

BESIP – zásady bezpečné jízdy, Dostupné z: http://www.ibesip.cz/789_ZASADYBEZPECNE-JIZDY-9-Telefonujete-za-jizdy-Zbytecne-riskujete

Ředitelství služby dopravní policie Policejního prezidia ČR. *Statistika nehodovosti*. [online]. 2017-01-11. Dostupné z: <http://www.autoklub.cz/dokument/12022-statistika-nehodovosti-za-rok-2016.html>

ŠODKOVÁ, K. *Charakteristika přestupků na úseku silniční dopravy*. Brno, 2011.

Bakalářská práce. Právnická fakulta Masarykovy univerzity. Vedoucí bakalářské práce:

JUDr. Jana Jurníková, Ph.D. Dostupné z: http://is.muni.cz/th/43252/pravf_b/

Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2001, částka 21. Dostupné z: [http://mvcr.cz/sbirka/2001//sb021-01%20\(1\).pdf](http://mvcr.cz/sbirka/2001//sb021-01%20(1).pdf)

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2012, částka 33. Dostupné z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka/2012/sb0033-2012-89-2012.pdf>

Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších právních předpisů (přestupkový zákon). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 1990, částka 35. Dostupné z: [http://aplikace.mvcr.cz/sbirka/1990/sb035-90%20\(1\).pdf](http://aplikace.mvcr.cz/sbirka/1990/sb035-90%20(1).pdf)

Zákon č. 361/2000 Sb., zákon o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu). In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2000, částka 98. Dostupné z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka/2000/sb098-00.pdf>

Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád. In: *Sbírka zákonů České republiky*. 2004, částka 174. Dostupné z: <http://aplikace.mvcr.cz/sbirka/2004/sb174-04.pdf>

Judikatura

Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As. 17/2005-98, ze dne 24. 10. 2005, dostupné z HRDLIČKA, P., KNĚŽÍNEK, J., MLSNA, P. *Přehled judikatury ve věcech silničního provozu, silniční dopravy a pozemních komunikací*. Praha: Nakladatelství Wolter Kluwer ČR, a.s., 2009, ISBN 978-80-7357-477-2

Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As. 1/2006-80, ze dne 31. 10. 2007, dostupné z HRDLIČKA, P., KNĚŽÍNEK, J., MLSNA, P. *Přehled judikatury ve věcech silničního provozu, silniční dopravy a pozemních komunikací*. Praha: Nakladatelství Wolter Kluwer ČR, a.s., 2009, ISBN 978-80-7357-477-2

Interní zdroj

Varnsdorf-Objektivní odpovědnost provozovatele-procesní postup, Městský úřad
Varnsdorf, odbor správních agend a dopravy, pracovní pomůcka

SEZNAM TABULEK, GRAFŮ

Seznam obrázků

Obrázek 2: Objektivní odpovědnost provozovatele-procesní postup.....	43
--	----

Seznam tabulek

Tabulka 1:Přehled nejčastěji evidovaných jednání zařazených do bodového systému.....	45-46
Tabulka 2:Statistika za rok 2016	47
Tabulka 3:Počet nehod za posledních 10 let.....	48
Tabulka 4:Počet nehod za jednotlivé měsíce 2016.....	49

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Jarmila Jägermanová, DiS.

Obor: Bezpečnostní studia

Forma studia: Kombinované

Název práce: Bezpečnost provozu na pozemních komunikacích se zaměřením na přestupky v dopravě a způsob jejich projednávání

Rok: 2017

Počet stran textu bez příloh: 44

Celkový počet stran příloh: 0

Počet titulů českých použitých zdrojů: 6

Počet titulů judikatury: 2

Počet internetových zdrojů: 8